

penningar åt någon. — Äfv. *Skjuta ihop*. — *Hopskjutande*, n. 4. o. *Hopskjutning*, f. 2.

HOPSKOJA, v. a. 1. (fam.) Genom skojeri samla. — Äfv. *Skoja ihop*. — *Hopskojande*, n. 4.

HOPSKRAPA, v. a. 1. 1) Samla genom skrapning (t. ex. af silfvermynt). — 2) (fig.) Hop-samla genom alla möjliga medel. *H. rikedomar*. — Äfv. *Skrapa ihop*. — *Hopskrapande*, n. 4. o. *Hopskrapning*, f. 2.

HOPSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Författa en bok, en skrift, hvars innehåll till större delen är hämtadt ifrån en mängd andra arbeten. — Äfv. *Skrifva ihop*. — *Hopskrifvande*, n. 4. o. *Hopskrifning*, f. 2.

HOPSKRUFVA, v. a. 1. Genom skrufning hopföra, tillsluta. — Äfv. *Skrufva ihop*. — *Hopskrufvande*, n. 4. o. *Hopskrufning*, f. 2.

HOPSKRUMPEN, a. 2. neutr. — *et*. Genom skrupning förminskad till omfång, förkortad. *En h. gubbe*.

HOPSKRYNKLA, v. a. 1. Hopkrama något, så att det blir fullt med skrynklor. — Äfv. *Skrynkla ihop*. — *Hopskrynklade*, n. 4. o. *Hopskrynkning*, f. 2.

HOPSKRÄMMA, v. a. 2. Hopjaga, genom att på något sätt skrämma. *H. vildt*. — Äfv. *Skräm-ma ihop*. — *Hopskrämande*, n. 4. o. *Hopskräkning*, f. 2.

HOPSKUMMA, v. a. 1. Samla genom skumning. — Äfv. *Skumma ihop*. — *Hopskummande*, n. 4. o. *Hopskumning*, f. 2.

HOPSLAGNING, f. 2. Handlingen, då man hopslår.

HOPSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) 1) Häftigt tillsluta något öppnadt. — 2) Med tillhjelp af såg, yxa, spik och hammare, för tillfället och helt groft, förfärdiga af trä. *H. en lår, en låda*. — Äfv. *Slå ihop*. — *Hopslående*, n. 4.

HOPSMIDA, v. a. 2. 1) Under hammaren, genom smidning, förena. *H. två jernstänger*. — 2) (fig.) Uppdikta, hopljuga. *H. en osanning*. — Äfv. *Smida ihop*. — *Hopsmidande*, n. 4. o. *Hopsmidning*, f. 2.

HOPSMÄLTA, v. a. 2. 1) Genom smältning sammanblanda till ett. *H. metaller*. — 2) (fig.) Förena. — Äfv. *Smälta ihop*. — *Hopsmältande*, n. 4. o. *Hopsmältning*, f. 2.

HOPSMÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Smörja*) 1) Blanda ihop flera smörjiga ämnen. — 2) (fig. fam.) Skrifva, författa något på ett sätt, som röjer slarf, okunnighet och oskicklighet. — Äfv. *Smörja ihop*. — *Hopsmörjande*, n. 4.

HOPSNÅLA, v. a. 1. Genom snålhet samla. *H. pennningar*. — Vanligare *Snåla ihop*. — *Hopsnålade*, n. 4.

HOPSNÖRPA, v. a. 2. Draga ihop något, så att det blir spetsigt, utstående och skrynkligt. *H. munnen*. — Äfv. *Snörpa ihop*. — *Hopsnörpande*, n. 4. o. *Hopsnörpning*, f. 2.

HOPSPARA, v. a. 1. o. 2. Genom sparande samla. *H. pengar*. — Äfv. *Spara ihop*. — *Hopsparande*, n. 4. o. *Hopsparing*, f. 2.

HOPSPIKA, v. a. 1. Genom spikars islagning hopfoga eller tillsluta. *H. två bräder*. *H. locket till en likkista*. — Äfv. *Spika ihop*. — *Hopspikande*, n. 4. o. *Hopspikning*, f. 2.

HOPSPINNA, v. a. 3. (böjes som *Spinna*) 1) Spinna och samla ihop. *H. ett större parti garn*. — 2) (fig. fam.) a) Dikta, ljuga ihop. *H. en osanning*. — b) Uttänka, upptänka, påfinna.

Såges i elak mening. *H. en intrig*. — Äfv. *Spinna ihop*. — *Hopspinnande*, n. 4. o. *Hopspinning*, f. 2.

HOSPÄNNA, v. a. 2. Medelst spänne hopfästa. *H. ett bälte, ett gehäng*. — Äfv. *Spänna ihop*. — *Hospännande*, n. 4. o. *Hospänning*, f. 2.

HOPSTAFVA, v. a. 1. Lägga ihop stafvelser till ord och meningar. *H. ett ord, en mening*.

HOPSTAMPA, v. a. 1. Genom stampning göra tätare. *H. ett lergolf*. — Äfv. *Stampa ihop*. — *Hopstampande*, n. 4. o. *Hopstampning*, f. 2.

HOPSTJÄLA, v. a. 3. (böjes som *Stjåla*) Genom stöld samla. — Äfv. *Stjåla ihop*. — *Hopstjålade*, n. 4.

HOPSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) Genom strykning med handen samla ihop. *H. pengarna, som ligga på ett bord*. — Äfv. *Stryka ihop*. — *Hopstrykande*, n. 4. o. *Hopstrykning*, f. 2.

HOPSTRÖMMA, v. n. 1. Se *Sammanströmma*.

HOPSTÄLLA, v. a. 2. 1) Ställa bredvid hvart annat. — 2) (fig.) På ett ställe sammanföra. *H. skäl och motskäl*. — Äfv. *Ställa ihop*. — *Hopställande*, n. 4. o. *Hopställning*, f. 2.

HOPSTÖTA, v. a. 2. Stöta på föremål, så att de komma tillsammans. — V. n. 1) Plötsligt och häftigt råka ihop, så att en stöt deraf uppkommer. — 2) (fig.) Plötsligt träffa på hvarandra och komma i strid. *Båda arméerna h-stötte vid X*. — Vanligare *Stöta ihop*. — *Hopstö-tande*, n. 4. o. *Hopstötning*, f. 2.

HOPSUMMERA, v. a. 1. Addera ihop särskilda summor till en. — Äfv. *Summera ihop*. — *Hopsummerande*, n. 4. o. *Hopsummering*, f. 2.

HOPSVETSA, v. a. 1. Genom svetsning förena till ett. — Äfv. *Svetsa ihop*. — *Hopsvetsande*, n. 4. o. *Hopsvetsning*, f. 2.

HOPSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) 1) Sätta bredvid hvart annat. — 2) Sätta på deras behöriga ställen de särskilda stycken eller delar, hvaraf ett arbete, ett konstverk består, och hopfoga, förena dem till ett helt. *H. en soffå, en maskin, ett ur*. — 3) (fig.) Hopdikta. *H. en osanning*. — 4) Reta ihop folk. — Äfv. *Sätta ihop*, hvilket för bem. 3 o. 4 mera nyttjas. — *Hopsättande*, n. 4. o. *Hopsättning*, f. 2.

HOPSÖKA, v. a. 2. Söka upp och hopsamla. Brukas äfv. i andlig mening: *H. skäl och bevis*. — Äfv. *Söka ihop*. — *Hopsökande*, n. 4. o. *Hopsökning*, f. 2.

HOPTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) 1) Taga tillsammans, i ett. — 2) Sammanfoga, hopsy, hopsömma. — 3) (fig.) På en gång och tillsammans anföra, framställa. *H. alla en motståndares anförda argument*. — För bem. 1 o. 2 äfv. *Taga ihop*. — *Hoptagande*, n. 4. o. *Hoptagning*, f. 2.

HOPTIGGA, v. a. 2. Genom tiggande hopsamla. — Äfv. *Tigga ihop*. — *Hoptiggande*, n. 4. o. *Hoptiggning*, f. 2.

HOPTIMRA, v. a. 1. Bygga af timmer. *H. ett hus*. — Äfv. *Timra ihop*. — *Hoptimrande*, n. 4. o. *Hoptimring*, f. 2.

HOPTJENA, v. a. 2. Genom tjänande hos andra samla. *Han har h-t en liten summa*. — Äfv. *Tjena ihop*. — *Hoptjenande*, n. 4.

HOPTOFVA, v. a. 1. Göra, att något samlar